

"சொர்க்கம் என்பது நமக்கு சூத்தம் உள்ள வீ டுதான். சூத்தம் என்பதை மறந்தால் நாடும் குப்பை மட்டுதான்" என்று ஒரு திரைப்படப் பாடல் ஒன்று உண்டு. பொதுவாக நாம் இந்த பாடலில் வரும் மூதல் பகுதியை சரியாகவே புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். நம் வீ டு சூத்தமாக இருக்கவேண்டும் என்பதில் நாம் நிச்சயம் கவனம் செலுத்துகிறோம். மற்றபடி திருக்க சூத்தமாக இருப்பது, பொது இடங்களை சூத்தமாக இருக்க நம்மால் இயன்றதை செய்ய முடிகிறதோ இல்லையோ, நம் பங்குக்கு நாமும் குப்பையாக காமல் இருக்கவேண்டும் என்பதை இப்படியாராவது சொல்லும்போது மட்டும், ஆமாம் சரிதான் என்று நமக்கு நாமே கஃறிக் கொள்கிறோம். வெளியே நாளந்த வாழ்க்கையின் நடமாட்டத்தை கழிப்பதிலும், பொது பொறுப்புணர்வில்லா சக மனிதர்களையும் பார்த்தும், அட அரசாங்கமே, மாநகராட்சியே கண்டுகொள்ளாமல் இருக்கிறது பொறுப்பில்லாமல் இருக்கிறது, இது நாம் என்ன சஞ்சிட போறோம் என்று கடந்து போகும் மூகங்களில் ஒன்றாக நாமும் மறைந்துவிடுகிறோம். பொதுச் சுகாதாரம், சூத்தம் இவற்றை பற்றிய பரப்புரை மயற்சியா என்ற சந்தேகம் உங்களுக்கு வண்டாம். நவீன யுகத்தின் முன்னேறிய வளர்ச்சியின் பக்க விளைவுகளில் ஒன்றை இன்று நாம் அறிந்துகொள்வோம்.

"பறவையைக் கண்டான் விமானம் படதைத்தான், பாயும் மீனில் படகின்கைக் கண்டான்" என்று கவிஞர் கண்ணதாசன் பாடியது போல், மனித இனம் வட்டையாடி விலங்கினமாய் திரிந்த காலம் மூதல் நாகரீக வளர்ச்சியுற்று இன்றைக்கு வறற்று கிரகத்தில் குடியிறோம் வழிகளை சிந்திக்கும் நிலை வரையில் பல்வறோ முன்னேற்றங்களை அடர்த்துள்ளது. அதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. இன்றைக்கு பட்டிதொட்டியில்லாம் செயற்கைக்கோள் தொலைக்காட்சிகள், செல்லிடபேசிகள். அந்த வகையில் நுகர்வுக்கலாச்சாரம் கோடிகளில் புரளும் கோபாலையும், திருக்கோடியில் காய்கறி விற்கும் கோவிந்தசாமியையும் சமமாக கியுள்ளது. இருவரது கைகளிலும் இன்றைக்கு செல்லிடபேசி. மனமிகிழ்ச்சி, பொழுதுபோக்கு, வலைபைஸ் குறைத்தல் என நமது எல்லா தேவைகளையும் இன்றைக்கு அதற்கான சாதனங்கள் என்று வசதிகளும், வாய்ப்புகளும் நமக்கு கஃடியுள்ளன. ஆனால் இந்த வசதிகளின் பக்க விளைவாய் ஒரு பெரிய அச்சுறுத்தல் உருவாகியுள்ளது. அதை மின்னணு கழிவுகள் அல்லது குப்பைகள் என்று கஃறுகின்றனர்.

தொலைக்காட்சி பெட்டி, சலவை எந்திரம், குளிர்பதனப்பெட்டி, குளிரூட்டி, செல்லிடபேசி, என இன்றைக்கு மின்னணு பொருட்களும், மின் கருவிகளும் இன்றைக்கு நம் வாழ்வில் முக்கியத் தேவைகளாகிவிட்டன. இப்படி நாம் பயன்படுத்தும் பொருட்கள் நமக்கு இனிமலே தேவையில்லை என்று எண்ணி ஒதுக்கும்போது அது மின்னணு அல்லது மின் குப்பையாக, கழிவாக மாறுகிறது. வளரும் நாட்களில் பயன்படுத்தப்படும் இதற்கு கருவிகள் பொதுவாக மக்களால் அவ்வளவு எளிதில் கழிவுகளாக

ஓதுக்கப்படுவதில்லை. நொந்து நல்லாகி போகும் வரையையனுபவத்தும் வழமையான பொதுவில் காணப்படுகின்றன என்ற எண்ணம் இருந்தால் மாற்றிக்கொள்ளுங்கள். வளரும் நாட்களில் இன்றைக்கு இந்த மின்னணு கழிவுகள் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த நாட்களின் மக்கள் பயன்படுத்தி ஓதுக்கும் கழிவுகள் மட்டுமல்லாது, முன்னேறிய வளர்ந்த நாட்களின் இத்தகைய மின்னணு கழிவுகளும் வளரும் நாட்களில் வந்து குவிக்கின்றன. அட இதனை வம்பா போச்சு என்கிறீர்களா? ஆமாம் வம்பாய்தான் போனது. மின்னணு கழிவுகள் இன்றைக்கு சுற்றுச்சூழலுக்கும், மக்களுக்கும் ஏற்படுத்தும் பாதிப்புகளை சொல்ல ஆரம்பித்தால் நமக்கு மின்னணு பொருட்களைக் கண்டாலே ஷாக் அடிக்கும்.

மின்னணு கப்பல்களும், கழிவுகளும் விடுக்கும் அச்சுறுத்தல் மனித குலத்துக்கு எதிராக ஏற்கனவே திரும்பிய இயற்கையை மலேம ஊறுபடுத்தி கோபமூட்டி, அதற்காக தண்டனையும் வாங்கித் தரக்கூடியவை. சரி இந்த கப்பல்களின் தன்மையையும், அவற்றின் அச்சுறுத்தலையும் புரிந்துகொள்ள அவை எப்படி வளரும் நாட்களுக்கு வந்து சேர்கின்றன என்பதை அறிந்துகொள்வோம். இன்றைக்கு வளர்ந்த நாட்கள் அல்லது மலே நாட்களின் மின்னணு கப்பல்களில் 90 விழுக்காடு வந்து சேரும் இடம் எது தெரியுமா? வளரும் நாட்களுக்கு சவாலி விடும் வகையில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் பொருளாதரத்தை கொண்ட சீனாதான் அந்த இடம். சீனாவில் ஆண்டுக்கு 150 மில்லியன் தொலைக்காட்சி பெட்டிகள், குளிரூட்டிகள், குளிர்பதனபெட்டிகள், சலவை இயந்திரங்கள் மற்றும் கணிப்பொறிகள் கழிவுகளாக கப்பல்கின்றன. இப்படி வீட்டு பயன்பாட்டு மின் கருவிகள், மின்னணு சாதனங்கள் தான் மின்னணு கழிவுகளில் பெரும்பான்மையிடம் பிடிப்பவை. மலே நாட்களின் இத்தகைய வீட்டு பயன்பாட்டு பொருட்கள் கழிவாக கப்பட்டால் அவற்றில் 80 விழுக்காடு பெரிய பெரிய பெட்டிகளின் மூலம் ஆசியவுக்கு வந்து சேர்கின்றன. அதில் 90 விழுக்காடு சீனாவுக்கு வந்தடைகிறது. இப்படி வந்து குவியும் மின் கழிவுகளில் 10 விழுக்காடு மட்டுமே மறுசுழற்சி செய்ய பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மற்ற கப்பல்கள் எங்கே? என்ன ஆகிறது?

"பழைய இரும்பு பித்தளைக்கு பரீச்சம் பழம்" என்று கவிழ்க்கும் காரல் உங்கள் நினைவுக்கு வந்தால் உங்களுக்கு என் பாராட்டுக்கள். பழைய பொருட்களை, கழிவுகளை சேகரிக்கும் நம் ஊர் பழைய காகித, இரும்பு வாங்கும் கடகளை போன்ற ஆனால் அதன் அளவும், கையாளும் தன்மையும் வேறுபட்ட தனிநபர்களின் கடகை அல்லது சிறிய அளவு ஆலகைதான் இந்த மின்னணு கழிவுகளின் பெரும்பகுதியின் சேமிப்புகளாகின்றன.

இத்தகைய சிறிய அளவு ஆலகைகள் மற்றும் தனிநபர்கள், இந்த குப்பைகளில் உள்ள சில இயந்திரங்களை ஒன்றிலே மீண்டும் பயன்படுத்துவது தட்புறம் ஒட்டி முடிக் கி ர் படுத்துத் திராமப்புறங்களில் விற்கின்றனர். அல்லது இந்த சாதனங்களில் உள்ள உலகங்களை எடுப்பதற்காக அவற்றை உடனடி, நொறுக்கி, உருக்கிவிடுகின்றனர்.

எந்த வித உரிமமும், அனுமதியும் பெறாமல் இப்படி மின்னணு கழிவுகளை, குப்பைகளை கையோள்வோரின் எண்ணிக்கை சீனாவில் 10 மில்லியன் என்று ஒரு தகவல். இந்த மின்னணு பொருட்களில் சிறிய அளவில் உள்ள ஈயம், பாதரசம், பொன் முதலிய உலகங்களை பெறவென அமிலம் மீலமான ரசாயண வழிமுறைகள் அல்லது எளிய வழிமுறையாக நெருப்பிலிட்டு உருக்குவது என்று ஈடுபடும் போது வெளியேறும் நச்சு வாயுக்களும், நச்சு கழிவுகளும் சுற்றுப்புறத்தின் காற்றையும் நீர்நிலைகளையும் மாசுபடுத்துகின்றன, நஞ்சாக் குகின்றன. பெரும்பாலான இத்தக ஆலகைகள் கிராமப்புறங்கள், சிறு நகரங்களின் ஒதுக்குப்புறங்களில் உள்ளதால் அங்குள்ள மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதோடு, அங்கேயுள்ள சுற்றுச்சூழலின் அங்கமான வயல்கள், பயிர்கள், கால்நடைகளும் பாதிக்கப்படுகின்றன. சீனாவின் குவாங்துங் மாநிலத்தில் ஷாந்தி என்ற பகுதியில் அமைந்த ஒரு மின்னணு கழிவுகளை கையாளும் ஆலை ஒன்றின் நச்சு கழிவு வெளியேற்றத்தால் அங்கேயிருந்த நீர்நிலைகள் மாசுபட, 30 கிலோமீட்டருக்கு அப்பாலிருந்து குடிநீரை வரவழைக்கவேண்டிய நிலைக்கு மக்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

ஆக இந்த மின்னணு கழிவுகளை சரிவரக் கையாளும் வழிமுறைகளும், அதற்கான சட்டரீதியான உறுதியும் வளரும் நாடுகளில் அவசியமாகின்றன. உலக வப்ப ஏறல் என்பதைக் கேட்டாலே கொஞ்சம் திகிலடிக் கதுவங்கியுள்ள காலக்கட்டத்தில் இந்த மின்னணு கழிவுகள், எரியும் கொள்ளியில் எண்ணெய் ஊற்றுவதுபோலல்லவா கையாளப்படுகின்றன. உலகம் போகிற போக்கில் இன்னும் என்னென்ன கொடும்மைகளோ, மனிதகுலத்துக்கு என்னென்ன சவால்களோ?